

1912

butlletí informatiu
novembre 2020

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

EIVISSA. Cala Saladada

Í N D E X

3	EDITORIAL: AEC en temps de COVID...		ACTIVITATS ERE
4	MUNTANYA: Senderisme. Cabrera	24	CALENDARI FRUP JOVE
7	MUNTANYA: Viatge a Eivissa	25	CALENDARI: Senderisme i Semprepodem
10	QUASI 100 ANYS: Anada històrica al Montseny	26	MUNTANYA: Serra de Curull
13	ITINERARI: Cim de Baborte	27	Pessebre; Normes generals
17	NATURA: Els llimacs	28	SECCIÓ ESQUÍ DE MUNTANYA
20	RECORDS: Puigsacalm	29	Sopar de Nadal
AGENDA D'ACTIVITATS:			Cistella de Nadal
22	Nota Activitats		La Grossa de Cap d'any
	CALENDARI BTT	30	AEC: Altes; Pagaments; Correus electrònics;
23	SORTIDES FAMILIARS		Dol

AEC EN TEMPS DE LA COVID...

Pere Mansilla (president)

*Estimats socis, sòcies, familiars i amics,
Vull aprofitar l'editorial d'aquest mes per comunicar-vos
i fer-vos saber la situació de l'entitat a rel
de la situació que estem vivint,
no entraré a valorar les mesures preses per les autoritats,
però si aclarir la repercussió que tenen
en el funcionament de l'Agrupació*

En primer lloc i per si hi hagués algun dubte o incertesa, totes les decisions que s'han pres han estat consensuades pels membres de la junta, l'enllaç representant dels pares i jo mateix, seguint les recomanacions de les autoritats sanitàries i del consell de l'esport, com no podria ser d'altre manera, tot i això hem pogut fer algunes activitats.

Durant l'any estan programades activitats de lleure conjuntes a nivell d'entitat i d'altres de seccions com també d'àmbit institucional.

En primer lloc els campaments de la SIJ que malgrat no poder fer-ho com altres anys, gràcies als monitors i la col·laboració dels familiars encara ens en vam sortir.

A nivell institucional estava programada l'assemblea el mes de març i no va poder realitzar-se. Hem intentant aconseguir la sala gran del centre cívic per un major aforament, però no ha estat possible, està ocupada fins a final d'any de-

gut a l'endarreriment dels actes del propi centre.

També ens hem vist obligats a anul·lar la diada dels socis i sòcies pel mateix motiu d'aforament i disposició de la sala gran, així com el campament de tardor que tot i ser a l'aire lliure, les mesures sanitàries feien difícil la convivència de tots plegats.

Tanmateix i veient com evoluciona aquesta situació de restriccions, és molt probable que el sopar de Nadal, si no canvia a millor, no el puguem dur a terme.

Vull donar les gràcies a totes i agrair-vos de tot cor la fidelitat i compromís envers l'Agrupació Excursionista "Catalunya"

**Excursionisme,
País
i Cultura
Ens en sortirem...**

SENDERISME 26-9-2020

CABRERA

Per: Rosa Maria Soler

Iniciem la temporada de senderisme, sabent que les sortides no seran com abans, per culpa del ditxós Coronavirus, però amb il·lusió i ganes de gaudir de la muntanya.

Les escales (foto: Joan Guiu)

Aquesta primera excursió ens portarà fins al Santuari de Cabrera, pujant per la Coma d'Aiats i baixant cap a Sant Julià de Cabrera. Llocs que alguns ja coneixíem, però que sempre ve de gust re-visitat.

Aquest bonic recorregut requereix fer combinació de cotxes. Així que després d'una paradeta pel camí per esmorzar, fem cap el Pont de la Rotllada (prop de Cantonigrós), que és el punt d'inici de la caminada i on tots els excursionistes esperaran que els xofers duguem els vehicles fins a Sant Julià, i retornem amb un únic cotxe, per començar junts l'excursió.

Aquesta era la intenció, però aquesta operació que havia de durar poca es-

tona, es complica a causa d'un malentès d'un dels xofers, i s'allarga molt més del previst. Els companys pateixen pensant que hagi pogut passar-nos alguna cosa, ja que no els hem pogut avisar per manca de cobertura. Ja se sap que qui s'espera es desespera!!

De seguida que podem, avisem que comencin a caminar, per que ja s'ha fet força tard. Per sort no es una excursió gaire llarga i com que no depenem ni de restaurant ni d'autocar, no ens cal patir per l'horari...

Els xofers arribem al punt de sortida i ens posem en marxa, a veure si aconseguim atrapar als companys. Anem fent camí per la coma d'Aiats, sempre pel bosc i veient a la dreta els imponents cin-

Baixant cap a st. Julià (foto: Joan Guiv)

gles d'Aiats. De primer el camí planeja, però poc a poc comença a pujar, cada vegada més costerut. No està gaire ben marcat i en alguns claps de roca, sort en tenim de les fites...

Va passant l'estona i no els aconseguim. Una companya i jo mateixa ens hem avançat una mica i en alguns moments totes dues soles, tenim el dubte de si anem bé, sobre tot quan, en un moment donat, el camí comença a baixar decididament, cosa que no ens esperàvem pas. Un petit i rústic cartell penjat en un arbre, ens confirma que hem de seguir baixant, i quan ja comencem a estar una mica "mosques" de tanta baixada, sentim veus conegudes: Hem atrapat als companys!

Els trobem just en un pas de roca equipat amb un cable, per evitar rellescades. Superat aquest pas continuem el camí sempre per bosc, fins a sortir al coll de Bram, al peu de la cinglera on veiem les escales que pugen al Santuari. Decidim deixar les escales per la baixada i agafem el

camí de les marrades, que més suaument i en unes quantes ziga-zagues, puja fins al Santuari de Cabrera.

Sembla mentida que dalt d'aquells cingles hi pugui haver una esplanada tan gran. Ens hi passem una bona estona, cadascú al seu aire, entrant al Santuari o caminant pel prat, fins al mirador, la creu i les restes de la torre del castell. Les vistes

Camí de les marrades (foto: Rosa M. Soler)

són espectaculars. Tenim sota mateix, Sant Julià de Cabrera, cap a on hem de baixar. També veiem, entre altres llocs, la Plana de Vic i els cims del Pirineu nevats, mig amagats entre els núvols.

Aprofitem per fer un mos, i després ja tirem avall per les escales, que ben ràpidament ens tornen al Coll de Bram, on ens espera en Domènec, amb un company que ha decidit no pujar al Santuari.

Aquí agafem ja el camí de baixada cap a Sant Julià. Sempre pel bosc i sota les parets de la cinglera anem baixant fins a uns bonics prats, des d'on ja veiem propera l'església romànica de Sant Julià de Cabrera i els cotxes que hi hem deixat aparcats.

El dia s'ha tapat una mica i cauen unes petites gotetes. Per sort al costat de

Coll de Bram (foto: Rosa M. Soler)

Santuari de Cabrera (foto: Rosa M. Soler)

l'església hi ha un porxo, que ens va de perles per dinar-hi a sota.

Però... encara manca una ultima "sorpresa": Algú troba a faltar el dinar i s'adona que s'ha quedat al cotxe que tenim al principi de l'itinerari!! I apa, agafem un cotxe i tornem a fer la operació al revés!! Ara però sense incidències, en poca estona ho tenim fet.

Dinem, i fem tertúlia tots plegats, comentant que en properes sortides hem de "perfeccionar" el dinar de carmanyola i organitzar-nos per dur termos amb cafè, algunes galetetes, etc... De mica en mica n'anirem aprenent!

Abans de marxar, és obligat visitar els voltants de l'església, amb el seu cementiri, la casa de colònies (suposem que és l'antiga rectoria) i un altre edifici ben notable, que sembla estar en restauració. És un conjunt ben bonic situat en un lloc preciós.

Un bon final per una sortida ben encertada. Gràcies Domènec i Anna per l'organització.

Per fi podem sortir VIATGE A EIVISSA 17-23 d'octubre

Text: Domènec Palau. Fotos: Participants de la sortida

Aquesta multi activitat estava programada pel passat mes de març, però per les circumstàncies de la pandèmia ens vàrem veure obligats a aplaçar-ho. Però per fi a l'octubre vàrem poder sortir, no sense grans incògnites i dubtes, ja que a principis de setembre semblava que un nou confinament ens cauria a sobre, però teníem moltes ganes de veure món, sortir i retrobar els amics i companys d'excursió. Així que avió, vol i cap a Eivissa i Formentera les més petites de les Pitiüses.

A l'ombra del garrofer

Tot just arribar a l'Illa no tinguérem temps ni de instal·lar-nos a l'hotel, botes, barret i a caminar, autocar i fer un tom pel Parc Natural de "Ses Salines". Per un terreny rocós i pla a la vora de la mar fins a la Torre de ses Portes, on divisàrem la mar i els illots que separen Eivissa de Formentera, una mar plana i calmada, el retorn el férem per una zona de dunes i pins recargolats pel vent.

Ens instal·làrem a l'hotel, un bon hotel, tenim mitja pensió, i el "SOPAR", quins sopars! plats de disseny i cuina moderna cada dia. Ens diuen que l'Hotel té tres XEFS i es nota, cada sopar és una sorpresa, i els esmorzars el mateix, suc de taronja natural i requisits al gust de cadascú.

En principi es varen programar 3 grups, dos d'excursió, un de llarg i un de curt i un grup de turisme, però per les

Cim de sa Talaia

circumstàncies del virus acabarem fen 2 grups, uns que caminaven i un de turisme. Per consciència i prudència mantinguérem les mesures de seguretat en tot moment, distàncies tant caminant com parats, mascarates i rentat de mans.

Però hem vingut a caminar, doncs som-hi. La Serra de Sant Josep i sa Talaia no ens la podíem perdre ja que és el punt més alt de l' Illa, i punt observatori de 360°, és el lloc on els de la península prenem consciència de que estem en una illa, a cala Salada i Cala Saladeta prenem contacte amb l'arena de sa platja i la salabor de l'aire del mar, pugem al cap Negre per baixar a Sant Antoni. Anem

cap al Nord-Est a Sant Mateu d'Albarca i des del penya-segat contemplem Cala Albarca i Cala Sardina i ens endinsem al Torrent de sa Tanca on es conserva un conjunt de regadius, séquies i Molins de gra dels temps del àrabs (són dels poquíssims vestigis d'aquells temps). A Santa Eulàlia des Riu, visitem el museu etnològic ubicat a un antic casalot, i la curiosa església parroquial a Puig de Missa, del S.XIII dedicada a Santa Eulàlia, fortificada i amb un curiós cobert a l'entrada.

El dia es lleva rúfol, i l'esperat viatge Enàutic a Formentera vindrà acompanyat de boira però per sort amb bona mar. A Formentera visitem la població de Sant

Francesc Xavier, i el grup de caminadors pujarem al punt més alt "La Mola" de 192 metres. Podem contemplar l'illa allargada amb mar a banda i banda, caminarem cap a "sa Racó de sa Pujada" per acabar a la platja de Es Caló, a Sant Fernando dinarem i de nou el ferri ens tornarà a Eivissa, aquest cop amb més sort ja que la boira ha escampat i podem contemplar les dues costes una per a cada costat de la borda del vaixell. El retorn a l'hotel el farem caminant per la part "Dalt Vila" d'Eivissa pas-

sant pel castell, la Catedral i els baluards acompanyats del guia Miquel que ens farà descobrir racons i històries locals.

Tot el bo sempre té un punt d'amarg, en arribar a l'hotel tenim notícies que un dels companys que s'havia trobat ma-

Santa Eulàlia des Riu

lament l'hi han diagnosticat el virus maleït, alguns del grup es veuran confinats a l'illa per uns dies, els altres ens deixaran retornar a Barcelona, però això ja és una altra història que encara no ha acabat.

Donem les gràcies a en Josep Bou i a la Francina, i no pel magnífic viatge organitzat (ja que tots l'esperàvem esplèndid) sinó per la dedicació als entrebancs esdevinguts, pels problemes que han anat resolent i la seva dedicació a tots.

Torrent de sa Tanca

Hem encetat una nova secció: "Quasi 100 anys" amb la intenció de recuperar certs articles que es van publicar als nostres butlletins. Possiblement els tenim tots des de l'inici. Hi ha articles que encara avui són interessants de llegir. Per exemple aquest de divertit. És anònim. Hem respectat l'ortografia de l'època.

Juliol 1923

ANADA HISTÒRICA AL MONTSENY

L. Calvari: *Si hom sabia ço que pel món passa
a vegades, ni es mouria de casa.*

Convençut pels meus amics de les excel·lències d'una excursió al Montseny, vaig fer un més a la colla, prometent-me dos dies feliços, ditxosos, plens d'encant; però... ai enganyadora il·lusió!

La preparació fou tartarinesca; res mancava en l'impedimenta, on tot hi era ben calculat i preparat; una rècula de trastos entre útils i inútils omplena la motxilla àdhuc la ratera fotogràfica tenia que penjar-me al braç, no hi cabia. A l'hora dita sóc a l'estació redimoni! allí me n'adono que no duia la màquina i en canvi dins la motxilla; carregava amb els xassis, plaques, tres peus, etc. etc.

Fent un fred que pelava seguim via amunt ficats en tètric vagó sense cale-

facció i per il·luminació una llàntia... de cementiri. A poc; un tic-tac de líquides gotes que damunt meu queien, em cridà l'atenció. Serà la gebrada que es desfà?... Bona gebrada vaig tenir! Era l'oli de la llàntia ço que vessava; no perquè n'hi hagués molt, sinó perquè era esquerpada.

Adornat amb algunes medalles més, arribo a l'estació de Balenyà i el calvari comença per a mi, amb l'adquisició del lloc en la tartana... lloc he dit; amb prou feines! Primer ja estava bé però amb el conte tartanenc, del ja hi queben! prou estret que sóc, encara vaig tenir d'estrènye'm més; aquell barril de sardines amb rodes, per poc si rebenta.

Tal malestar va tenir la virtut de remoure'm el sopar de la vigília, el qual mal digerit, em feia unes coses a dins força sospitoses; pensí matar-les, amb el

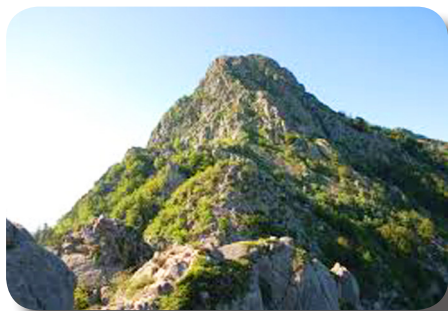
Sant Marçal

suculent esmorzar que preparat amb tota cura portava per a en ésser a l'Arola cruspirme'l

Després d'un inesperat bany de peus en accidentada riera, arribem al dit Santuari, acampant dessota els seus típics porxos i jo amb una carpanta que em fonia, escampo el meu tiberi. Per l'esclatxa d'una porta sortia quelcom, que era un gos que treia el morro; però jo, sense malícia, no vaig comprendre que aquell morro, era nas que delia per la flaire de la meva manduca. A poc vingué ço que no esperava; surt ràpid aquell morro acompanyat de quatre lleugeres potes nyac! com una exhalació va desaparèixer gos i menjar.

Badallant surto d'aquella simulació d'esmorzar i seguint per forta pujada arribo al Santuari de St. Segimon, hi faig les paus en el dinar; pugem per St. Miquel dels Barretons; molt bonica vista i emocionant per la situació de l'Ermita, al caire d'un esfereïdor estimball. Els companys es preguntaven: perquè en diran dels Barretons d'aquest St. Miquel?... al moment ho van saber puig que un vent potent que brunzia, pega cop a la meva testa i se n'enporta el barret fent capritciosos giravolts avall d'aquell profund estimball mentre tots rient a chor ells deien: ara s'explica lo dels Barretons!

Amb santa resignació segueixo als altres al cim de Matagalls; el vent

Les Agudes

que no para, ens porta núvols; són negres i el nostre esdevenidor ja el veiem de la mateixa color; jo més que ningú.

Zig zag!... un llamp; trec trec trec trec!... un tro; xim xim!... unes quantes gotes primer i moltes més després; ja plou de bo de bo mes que ardots excursionistes semblàvem gallines mullades. Ja som a dalt sí, però la boira s'encarrega d'amargar-nos més l'existència; no veiem res, i tothom rondinava dient pestes de l'ingratitude del temps.

Jo gairebé ni podia tocar de peus a terra; no sé que hi tenia a cada un que em feia caminar com ase escaldat. Ho miro i era una pedreta a l'un i un séc al mitjó de l'altre; reparada l'averia, arrenca de nou la caravana de la malastrugança, mig a les palpentes, puig que el capvespre s'atansava i pensant fer drecera fico la pota en una gelada congesta, rellico i rodolo avall; sort que no mes fou un ai!... per als companys i alguns més per la meva banda.

Encara que de lluny ja vèlem St. Marçal. Tothom sentia alegria menys jo que

Sant Segimon

pensava: quin entrebanc més t'espera?...

Ja hi som!... per fi respiro! Preguntem: teniu llit per a tots?... No; en faltarà un... el meu!

Com la nit anà asserenant-se, vaig ro-mandre extasiat en el joliu recó de la Font Bona, on hi feia de bon estar esperant-hi l'hora de sopar. Sigui per les angoixes de la jornada o pel que fos, hi peto una becaina despertant-me al després d'una estona d'un esternut. Ja m'havia refredat! Corro al Santuari i si me'n descuido no sopo.

Prenc possessió del meu jaç; no m'atreveixo a dir-ne llit, perquè encara no se si se li podia donar tal nom, puix les quatre cames, eren piles de caixes buides de llet condensada, xampany, sucre, etc., cap d'igual, esbotzades, corcades i damunt d'unes fustes llargues que hi descansaven, tot el demés. M'hi enfilo m'hi jec i ve el terratrèmol: les caixes perden l'equilibri i les fustes se'n van d'aquí d'allà i jo ja em veia al pis de sota, però com solament vaig aterris-

sar un metre i mig, opto per apagar el llum, embolicar-me amb flassades i llençols com malgirbat farçell i dormir.

L'endemà pujo a les Agudes. Per quin camí?... No ho sé pas; sols recordo que vaig enfilar-me per una tartera, que donava un pas endavant i tres enrera. Pel demés tot anà molt bé; fou una tornada feliç, engrescadora, els únics accidents foren solament: la pèrdua del ganivet, una cremada als dits amb l'escudellómetro amb l'acompanyament d'una vessada de sopa per terra, córrer una bona estona perquè un bou m'empaitava, una torçada de peu que em durà dos dies, en un esbarzer fer-me un set als pantalons i una esgarrinxada a la cara i... res més. A!... l'únic que va arribar intacte a Barcelona a un quart d'una de la nit (hora i quart de retard) foren, les plaques, els xassis i els tres peus, que graciosament vaig passejar aquells dos fatídics dies.

**No m'embolicaran
mai més!**

CIM DE BABORTE (2.930 m)

VALL FERRERA. PALLARS SOBIRÀ

Aquest cim juntament amb el dels Estanys, que es troba un pèl més al nord i separats pel coll de Canedo, són dues muntanyes força desconegudes i poc visitades en comparació a les seves veïnes, el Sotllo i la Pica d'Estats i sobre les quals mantenen una de les vistes més boniques que podem trobar d'aquest dos cims de tres mil metres.

El Baborte es troba situat al Parc Natural de l'Alt Pirineu a la capçalera de la Vall Ferrera, dins de la comarca del Pallars Sobirà. El cim pertany als Pirineus axials i aboca les seves aigües per la part de llevant, a la riera de Sotllo, al sud ho fa cap a la riera de Baborte, totes dues afluents de la Noguera de Vallferrera, i al nord i ponent ho fan cap a la riera de Canedo i d'aquí a la Noguera de Cardós. L'excursió, encara que feixuga i llarga, paga la pena pels indrets que travessa, la

riquesa de vegetació, llacs i rius i les espectaculars vistes que hi ha des del cim, sense oblidar la relativa solitud que trobarem en tot el recorregut.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir a la vila d'Àreu. Per arribar-hi cal anar al poble de Llavorsí, on s'hi pot arribar des de la Vall d'Aran baixant pel port de la Bonaigua o bé des del sud, des de la Poble de Segur, Sort i Llavorsí. De Llavor-

sí ens desviem de la C-13 per anar per la L-504 direcció Ribera de Cardós, Tavascan, Tírvia i Alins.

Uns 4 quilòmetres d'aquesta carretera ens porten a un trencall, on prenem , a la dreta, la L-501 que ens durà fins Àreu. Travessarem el poble i tot seguit per pista seguirem fins el Pla de la Farga, on hi ha un ampli aparcament i on deixarem el vehicle. La pista segueix fins el pla de la Molinassa, on hi ha el camí a la Pica d'Estats.

RECORREGUT

L'excursió segueix, en direcció llevant, de flanc i guanyant alçada pel marge dret de la vall Ferrera, fins arribar a travessar el riu Baborte (cabana de Basello), on prenem direcció nord fins el llac del mateix nom. Aquí superem un refugi i en direcció llevant pujarem fins el coll de Baborte. Ja només quedarà arribar-se al cim en direcció nord.

Les referències més importants i horaris aproximats, sense comptar parades, són:

0 minuts.- Aparcament Pla de la Farga (1.440 m) Sortim de l'aparcament baixant al riu Vallferrera per travessar-lo per un pont de fusta i prendre, en suau pujada una pista que en direcció llevant, deixa la Borda de la Farga a la dreta i més endavant, també una pista que baixa cap a una explanada. Tot seguit la pista arriba a unes bordes.

15 minuts.- Final de la pista (1.480 m)

Un petit pal indicador diu que hem de deixar la pista quan aquesta arriba a les Bordes i enfilar-nos per un ample camí que hi ha a l'esquerra. Anem flanquejats a estones per parets de pedra seca i a estones amb el camí empedrat. També anem per entre bosc d'avellaners, bedolls algun gatell. I alguna moixera. A la dreta deixem la Borda de Boues i ara el camí puja més fort, fent alguna llaçada.

45 minuts.- Borda de Jausàs. (1.685m)

De la nostra esquerra surt un camí que du a aquesta Borda. Pal indicador. Seguim en pujada sostinguda per entre bosc.

55 minuts.- Borda i font d'en Nasi (1.785 m) És la primera de les 5 o 6 Bordes que configuren el conjunt de la Rebuira i que es van trobant en 3-5 minuts més endavant. Pastures i avellaners. El camí segueix de flanc la vall i és més planer.

1 hora i 5 minuts.- Trencall a Basello. (1.805 m) Trobem un antic indicador commemoratiu del 50 aniversari de l'Agrupació excursionista "Catalunya" que deixem i al cap de 50 metres n'hi ha un altre més modern que és per on surt el camí a Baborte en la actualitat. Prenem la direcció a Basello i Baborte pel camí força planer en aquest indret.

1 hora i 15 minuts.- Nou trencall. (1.825 m) Dos pals indicadors ens ajuden a prendre el camí de l'esquerra que s'enfila, ara més fort i direcció nord, per entre bosc de pi. Anem seguint unes mar-

ques verdes i unes fites, fent alguns revolts que ens apropen i allunyen del riu Baborte, fins que ja enlairats dins del bosc, el camí fa un gir a llevant (dreta) per tal de travessar el riu i enfilarse a un pla, on hi ha la cabana.

1 hora i 35 minuts.- Cabana de Bassello. (1.920 m). Situada al marge sud del prat, petita, en bon estat, acollidora i ben arranjada. Amb jaç de fusta per a 6 persones. Uns metres, direcció nord, de la cabana hi ha dos pals indicadors a Baborte. Seguim les indicacions, les marques del G.R. i les fites pel mig d'un emprenyador camp de gòdues, fent giravolts per tal de guanyar alçada i pujar una forta pala d'herba que es troba coronada per un bosc de pi negre. El riu s'allunya a la nostra esquerra. Dura pujada fins que el bosc minva, el pendent es suavitza i el camí decanta a l'esquerra per tal d'entrar al cercle glacial de Baborte

2 hores i 30 minuts.- Estany de Baborte. (2.360 m) Superem un pal indicador, veiem el tancat i lluminós llac i baixem

(-20 m) fins la seva riba, per tal de seguir-la pel cantó de llevant i anar al refugi de color taronja que ja veiem enlairat al fons de la vall. Seguim el G.R. i en acabar-se el llac pugem una petita vall fins el refugi. 2 hores i 50 minuts.- Refugi de Baborte. (2.415 m.) Metàl·lic, arranjat, lliure, 8 places, taula, banques, mantes i avantcambra tallafreds. El deixem enlairat en una penya i seguim cap el fons de la vall planers o en lleugera baixada. Hem d'anar fins a un estanyol, travessar el rierol que li aporta l'aigua i just passar-lo girar a la dreta per enfilarse una pala d'herba seguint el marge dret del rierol i unes fites que ens guien cap al coll. Més amunt trobem altres llacs; el més important té una gran roca que sobresurt al mig, i tot seguit entrem en una estreta vall que ens conduirà fins el coll.

3 hores i 45 minuts.- Coll de Baborte. (2.618 m) Entre els pics de Baborte i el de Pedresblanques. Del mateix coll, a l'esquerra surt un camí marcat i fresat que seguint la mateixa carena primer decanta a l'esquerra pel vessant de Baborte i després va seguint l'estreta carena. Aquest camí tot seguit es desdibuixa i dona pas a un terreny pedregós que en algun punt requereix l'ajut de les mans. Anem fent llaçades per un fort i dur pendent sostingut que amb l'ajut d'un fites, ens durà fins el cim.

4 hores i 50 minuts.- Cim de Baborte. (2.930 m). Ample, planer, rocallós i

amb una fita de pedres. Molt bones vistes en totes direccions.

La baixada la farem desfent el camí d'anada.

HORARI

El recorregut de pujada sense comptar cap parada, pot fer-se en prop de 5 hores i la baixada en una mica més de tres.

DESNIVELL

El desnivell total acumulat de l'excursió és d'uns 1.530 metres de pujada i el mateix de baixada.

ÈPOCA

Qualsevol època permet la ruta a Baborte, si bé s'haurà de tenir molt present en èpoques hivernals, la curta durada de les hores de sol (es pot fer nit a Basello o al refugi de Baborte) i també els gruixos de neu que s'acumulen. La pujada de la cabana de Basello al llac de Baborte presenta risc d'allaus.

PUNTS D'INTERÈS

A banda del interessant i bonic terreny lacustre de les parts altes i de la variada vegetació de les parts baixes, des del cim cap a la banda de llevant tenim molt a prop l'axial de Canalbona-Pica Roja-Lavans, al sud seguim amb Baiau, Noris-Monteixo i la Vall Ferrera. Cap a ponent veurem la vall de Sallente, la serra de Canals, les muntanyes que envolten Aigüestortes i més al fons la de les

Maladetes. I cap el nord, el conjunt Pica d'Estats- Sotllo, molt propers, i més llunyans els conjunts de Boavi, Certescan i Mont Roig.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és alpí amb una mica d'influència atlàntica. A l'hivern la neu cobreix tota la muntanya i a les parts altes se n'acumulen importants gruixos. Pel bon temps, pots arreplegar dies de sol i sense vent, en que pots passar molta calor i per contra, dies rúfols, de pluja, boira i humitat en que, degut a l'alçada, podem passar molta fresca. Les glaçades o nevades es poden produir fins a finals de la primavera. A l'estiu son freqüents les tronades i tempestes.

La vegetació està composta també de flors, plantes i arbres d'alta muntanya i de clima alpí a les parts altes i subalpí a les baixes..

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres, crema solar i roba d'abric tot l'any. Cal dur especialment roba protectora del vent. L'excursió, si no hi ha neu, és pot fer amb calçat de muntanya. A l'hivern i fins ben entrat l'estiu és necessari dur piolet i grampons. Cim no apte amb raquetes i apte amb esquís fins poc després del coll de Baborte. Aconsellable dur aigua, malgrat que trobarem força rieres i llacs.

Barcelona a 28 de juny de 2008

BESTIOLES QUE JA NO ES VEUEN ELS LLIMACS

Per: Jordi Pino

Nom en català: llimac, llumac, llimosa, llimaga o bavosa

Nom científic: En té molts degut a la gran varietat que n'hi ha. Els més comuns a casa nostra són l'Arion ater, l'Agriolimax rufus i Agriolimax apestis.

Família: Són mol·luscs gastròpodes pulmonats de la família dels ariònids i dels limàcids.

Alimentació: Mengen fulles i algues, tant si són verdes com descompostes i restes d'animals. En períodes de sequera s'enterren i mengen les arrels de les plantes.

Reproducció: Són hermafrodites, de manera que són mascles i femelles al mateix temps. Posen els ous, entre 100 i 500 en cada posta, i els deixen en forats que

fan al terra. La incubació pot durar entre dues setmanes i tres mesos, segons la humitat i la temperatura del indret. Quan naixen mesuren mil·límetres i ja son autosuficients.

Habitat: Viuen en zones molt humides o bé en llocs amb regadius. Talment com els cargols, són molt temuts pels pagesos que tenen horta. Solen viure dins de l'aigua i s'amaga en forats, sota pedres i fins i tot sota fulles o branques seques.

Característiques: De costums nocturns, és una bestiola que mesura entre 2 i 15 centímetres. Té el cos allargassat i tot recobert per un moc que actua com humidificant i a més li permet moure's. Al cap i té 4 tentacles, dos de tàctils i dos on hi tenen els ulls. Té un petit escut darrera el

cap que li cobreix alguns òrgans amb una fina làmina calcària.

La seva vida està molt condicionada per la climatologia. A partir de 5 graus de temperatura no es poden moure i si no s'han amagat sota terra, a partir de menys 3 graus ja es moren. Si la temperatura és molt alta també resten inactius.

Amenaces: El llimac no és una espècie protegida, malgrat que cada dia és més difícil de veure'n. L'amenaça més potent que tenen, igualment que els cargols, són el plaguicides i pesticides que els pagesos llencen als seus horts, lloc habitual on se'n veuen. Un altre de les amenaces està en les sequeres prolongades.

Una història molt antiga amb

Llimacs: Una tarda del mes d'agost, les campanes de l'església d'un petit poble del Pallars sonaven de manera molt trista, molt estranya per mi. Feien un toc potser cada 5 segons. Jo era menut, deuria ser cap a finals dels anys 50, a tocar dels 60 del segle passat. No va passar gaire estona que

un senyor duia a casa una petita nota -res 1/8 de full- on s'anunciava la mort, missa i enterrament d'un senyor d'aquella vila i m'alaria el perquè del toc de campanes. L'escolanet de l'església tocava a difunts.

Normalment a casa a la gran ciutat, la vigilància dels pares era molt estricta, de manera que no podies sortir al carrer sol; fins i tot, t'acompanyaven a l'escola que estava a uns 400 metres de casa. Aquí, al estar en un poble sense gairebé transit i on la gent en aquells temps, deixava sempre les portes de les cases obertes, el control es relaxava i podies esmunyir-te amb els companys, sense cap mena de impediment.

A casa mai m'havien deixat anar a cap enterrament, deien que no era un acte apropiat per la mainada i a més, que jo tampoc entendria el significat de la representació. Això ja era un argument sòlid per assistir-hi i veure qu s'hi coïa en aquests actes i com que tenia la seguretat de que ells no hi anirien, vaig decidir

anar-hi amb dos companys estiuejants que també tenien els mateixos arguments.

Vist amb els ulls actuals, tot en aquells anys era més que surrealista. Segons em digueren, el fuster del poble només saber-ho, ràpidament havia anat a veure el mort per prendre-li mides per fer la caixa. Mentrestant els familiars i diversos amics havien preparat els cos. El difunt, com era costum a l'època havia mort a casa seua i ja dins d'un taüt, havia estat vetllat tota la nit per familiars i amics.

L'endemà, a l'hora convinguda arribà el cotxe fúnebre engalanat amb flors per la cerimònia, és a dir un carro negre amb quatre pals, una a cada cantó de la plataforma, que duïen un fanalet cadascun amb un ciri encès per l'ocasió. El sostre era de tela i el conjunt anava tibet per un cavall i conduit pel mateix enterrador.

També hi vingueren un mossèn i 3 escolanets, tots vestits amb sotana negra fins els peus i amb un sobrepellís, una mena de túnica de lli que arribava fins la cintura. El capellà duia un capell que crec en diuen bonet, negre i amb 4 puntes i al pit lluïa un escapulari que feia joc amb el que també duïen els escolans. Mentre des del campanar de l'església, les campanes tocaven a morts.

Lavors es constituïa la comitiva del dol per acompanyar el fèretre fins a l'església i després al cementiri. Els escolans anaven al davant, el primer amb

un pal amb una creu al cap damunt, els altres dos duïen uns canelobres amb un ciri encès flanquejant al capellà que anava entremig dels tres amb un encensari a la mà que feia un fum olorós. Tot seguit venia el carro amb el taüt i darrera el següent que era compost pràcticament per tot el poble, si bé els homes anaven en grup al davant i al darrera totes les dones. No hi havia cap barreja de gèneres. A l'església tampoc, els homes tots ben vestits amb colors foscos seïen als bancs de la dreta i les dones, amb mitges, mantellina i vestits negres al banc de l'esquerra.

Un silenci sumptuós només trencat pels grinyols de les rodes del carro, ens acompanyà tot el llarg camí fins el cementiri, agreujat pel pas mandrós que imposava el mossèn. En arribar-hi, just a l'entrada hi havia una font que rajava constantment i que omplia una petita bassa. L'aigua després queia al terra i s'escampava per l'herba, fent un terreny molt humit. Fou allí, on per primera vegada vaig veure llimacs. N'hi havia un munt per la basseta i pel terra. Quin fàstic... !!!, vam exclamar amb els meus companys, però la gent del poble ni se'ls va mirar, ni van fer cap escarfall. Després de l'experiència, de bavoses n'he tornat a veure moltes vegades, però darrerament no amb la freqüència que abans les veia, tot i que he voltat per hortes i terrenys molt humits on solen viure.

PUIGSACALM

18-19 / VII / 64

(En un permís de la mili)

Per: Jordi Romagosa

Ens trobem per agafar el tren d'un quart de set. Va ple com un ou. Les estacions van passant i per fi som a Sant Quirze. Ens enfilem a la baca del cotxe de línia (ja començava a fer anys que no m'hi enfilava) i engegum cap a Vidrà. No acabem d'arribar-hi mai i entre l'esmorzar i naps i cols se'ns fan quarts de dotze a Vidrà.

Sortim, fa una calor espantosa, no circula ningú per la carretera. En passar per un rierol parem a refrescar-nos. Arribem a Ciuret, ací la calda s'ha fet

potser més aclaparadora. Carreguem fort d'aigua i fem camí fins al coll de Ciuret, allí hi circula un ventijol i hi trobem un xic d'ombra, ens hi estirem ben escamarrats i deixem que passi l'estona. Estudiem el mapa i descobrim que hi ha una font més endavant, ens hi encaminem, la trobem i allí, sota l'ombra frescal dels faigs decidim esperar que passi la calorada i quan el Sol no cremi tant en tornarem a parlar.

En parlem i engegum cap a les quatre, passem de llarg de Pla Traver i caminant per dins del bosc i collint maduixes, arribem als Rasos de Manter, des d'on carenejant ens situem a sota del Cim. Deixem les motxilles i empenem la pujada. Assolim el Puigsacalm (1513 m.) Són les sis del vespre i el Sol encara escalfa de valent. El ferro de la creu és ben calent. Signem al llibre. Bevem aigua escalfada i toquem el dos al cap de poca estona. Recollim els farcellets, dinem a l'ombra i baixem cap a sota el Puig dels Llops, des d'on arrenca

el camí que mena a Santa Magdalena del Mont. Aquest camí que per a mi és nou, ja no passa pels Irisais. Arribem al santuari que el Sol ja decau i una agradosa fresca s'escampa per arreu. Anem a la font i el degotejar de l'aigua i la remor del brancam i la posta del Sol em fan una fonda impressió que amb el temps i el «retir madrileny», em va fer escriure això:

SANTA MAGDALENA

D'ací estant, al costat de la font que degota amb ritme de clepsidra, contemplo aquest cel rogenic que emmarca el Puig dels Llops. El suau ventijol remou el fullam dels faigs i la seva remor m'arriba destriada del degotall de la font.

Uha pregon a enyorança m'envaeix, companys i companyes, gests, paraules, cansaments... Ai pesarosa memòria... Com el viure ens ha destriat.

Tornem al Santuari, s'ha fet de nit, sopem i sortim a fora per dormir al ras, abans, però hom contempla la plana

d'Olot animada amb «llumets pampalluguejants» i el cel curull d'estels clavats a l'infinit d'una nit bella i sense Lluna. Al matí, amb la fressa dels qui surten ens despertem i després de romancejar un xic sortim cap a Olletes, aquest camí també està totalment canviat, em costa de trobar-lo, és nou del tot i s'hi camina amb comoditat, s'ha acabat el despenjar-se de branca en branca, la primera vegada que vaig baixar-hi em vaig petar el menisc i vaig haver-me d'arrossegar fins al camí pla de prop de Joanetes, va ser un turment prou dolorós. Parem a Olletes i esmorzem. Seguim cap a Sant Privat de Bas, parem només per a beure un xic i seguim per la carretera d'asfalt bullent, reneguem i suem sota d'un Sol atordidor i fem camí cap a Les Preses, fem un xic de drecera i entrem a l'estació del carrilet. El "quefe" ens deixa una regadora i ens obre el pou per a que ens refresquem per dins i per fora. Déu li pagui! Omplim les cantimplors i esperem el carrilet (em sembla que va ser l'últim viatge que hi vaig fer). Fem un viatge molt animat per una colla de nenes que bramen tot cantant o que canten tot bramant. Girona, dinem al quiosc de sempre i després dalt del tren RENFE que tal com cal ens duu a Barcelona amb un bon retard. Excursió bonica i evocadora. Un parèntesi preciós.

ASSISTENTS: Toni Farré, Visitació Busqué i jo.

NOTA ACTIVITATS

Trobareu a continuació els calendaris de les seccions amb totes les activitats que s'han programat.

Com sabeu, és més que probable que algunes no es puguin fer, degut a la situació sanitària.

Sobre la marxa anirem informant del que es pugui dur a terme a cada moment d'acord amb les normatives i instruccions de les autoritats sanitàries.

CALENDARI BTT

MES	DATA	LLOC	VOCAL
NOVEMBRE	Dissabte 28	Osona	Bernat
FEBRER	Dissabte 27	Moianès	Anna
ABRIL	Dissabte 17 i diumenge 18	Montsant	Miquel I
JUNY	Dissabte 26 i diumenge 27	VALL FOSCA	Roger

Els vocals enviaran mail 15 dies abans recordant les dates, explicant les característiques de la sortida, horaris i transport.

És important que confirmem l'assistència a la sortida el més aviat possible per tal de poder organitzar la logística.

Qualsevol proposta o modificació ho podem anar comentant.

Telèfons de contacte

Anna: 650 178 949, Núria: 627 614 885

Ciclistes, reserveu-vos les dates!!

CALENDARI SORTIDES FAMILIARS

A la reunió que es va fer el passat 29 de setembre, es va decidir el calendari de sortides per aquesta temporada, que us presentem a continuació:

13 de desembre	Vocal Bernat Ruiz
24 de gener	Vocal (vacant)
14 de març	Vocal David Ortiz
25 d'abril	Vocal Francesc Estanyol
6 de juny	Vocal Pere Carrascal

A més vam parlar que, de cara a finals de juny o inicis de juliol, potser podríem buscar algun lloc per anar a passar un parell de dies.

Per a més informació, poseu-vos en contacte amb en Bernat Ruiz (bernatsr@gmail.com), que coordina aquestes activitats.

Activitats ERE-AEC 2020-2021

14/11/2020 Dissabte

Avenc de l'Esplugu (-123 m.p.) a Mura (Bages)

Possible activitat per a acompanyants/ees: Excursió seguint el GR-5 Fins al Paller de Tot l'Any

20/12/2020 Diumenge

Avenc de l'Estel (-87 m.p.) a Pratdip (Baix Camp)

Possible activitat per a acompanyants/es: Ruta dels Dips a Pratdip

23/01/2021 Dissabte

Cova del Codó (140 m.r. i -26 m.p.) Cova de Mont-ral (158 m.r. i -22 m.p. — petita travessa) a Mont-Ral (Alt Camp)

Possible activitat per a acompanyants/es: Excursió de Mont-Ral a la Punta de Barrin

21/02/2021 Diumenge

Avenc Pérez (-90 m.p.) i Cova Mitjaville (275 m.r.) a Rià (Conflent)

Possible activitat per a acompanyants/es: Cova turística de les Grans Canaletes a Vilafranca de Conflent.

CALENDARI GRUP JOVE A.E.C. 2020-21

DATA		VOCALS	ACTIVITATS
Novembre	21-22	Amat	Escalada
Novembre	28	Bernat B	BTT Osona
Desembre	19-20	Mar, Anna V	Senderisme
Gener	16-17	Bernat B	Grampons
Febrer	6-7	Pau N, Xavi C	Esquí de muntanya
Març	13-14	Miguel, Bernat B	Calçotada (Ferrata Patacons, Bici, Escalada...)
Maig	22-23	Mar G, Xavi C, Pol B	Barranquisme
Juny	20	Cursa La Ribalera	
Juny	22-23	Cristina, Núria V	Flama del Canigó

*** Els vocals convocaran les reunions prèvies de cada sortida entre una o dues setmanes abans de la realització d'aquesta, via grup de mail (grupjoveaec@googlegroups.com) i via WhatsApp. Les reunions seràn online o presencials, segons la normativa vigent.

SECCIÓ DE MUNTANYA
PROGRAMA PROVISIONAL 2020-2021

SENDERISME

DATA	LLOC
28 de novembre	Pessebre. Circular a Gallifa
12 de desembre	Castell de la Popa
23 de gener	Santa Bàrbara de Pruneres
27 de febrer	Castell de Gurb
27 de març	Els Emprius
24 d'abril	Rasos de Tubau
22 de maig	Puig de la Clapa
5 de juny	Collsuspina – Roc de Guàrdia
19 de juny	La Ribalera

SEMPREPODEM

DATA	LLOC
21 de novembre	Serra de Curull
28 de novembre	Pessebre. Cingles de Gallifa
19 de desembre	Montroig del Camp
16 de gener	Ripollès – Campdevàrol
17 d'abril	Els Empedrats a Moixeró
15 de maig	Puig Moscos – Puig Sistra
12 de juny	Vallter – Mantet
19 de juny	La Ribalera
17 de juliol	Pics de Coll-Roig

MUNTANYA - SEMPREPODEM

SERRA DE CURULL

Activitat: excursió de muntanya per a sòcies i socis

Dia: dissabte, 21 de novembre de 2020

Hora i lloc de trobada: 7 h a l'Agrup — 7:15 h a Fabra i Puig

Transport: vehicles particulars.

Inscripcions: cal notificar-les preferentment al grup de whatsapp Encara Podem, tot indicant la disponibilitat de vehicle i places.

Preu: les despeses del desplaçament es repartiran entre les persones assistents, exceptuant les que condueixen, d'acord a la proposta de càlcul publicada al butlletí informatiu de setembre de 2020.

Desnivell: 700 m

Recorregut: 12 km aprox.

Horari aproximat: 6 hores

Dificultat: fàcil

Itinerari: Vidrà (985 m), Riera de Sant Bartomeu, Puig de l'Àliga (1361 m), Puig de Curull (1314 m), Torrent de Salgueda, Tosca de Degollats (800 m), Salt del Molí del Salt (830 m) i Vidrà.

Apunts de la sortida: la serra de Curull està situada entre el Puigsacalm i la serra de Bellmunt. Sortint de Vidrà, resseguirem la riera de Sant Bartomeu i el Clot de Can Rullà, per pujar als cims més panoràmics de la serra; baixarem a la Salgueda i pel torrent cap a la Tosca de Degollats; passarem pel Salt del Molí del Salt i el pont romà i tornarem a Vidrà pel Cavaller.

Material: motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i la pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua i menjar per a tot el dia.

Vocals: Mar Cardona i Toni Puigventós.

Normativa: és obligat llegir les normes generals de les sortides de l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC en vigor; si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar. SÓN D'OBLIGAT COMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES DAVANT LA COVID-19: comproveu la temperatura abans de sortir, porteu mascareta dins del vehicle i als llocs on no es pugui mantenir la distància de 2 metres i renteu-vos les mans.

agrupactivitats@aec.cat

PESSEBRE 2020

El 23 de novembre del 2019 vam instal·lar el Pessebre al Santuari de L'Ecologia a Gallifa. El 19 de març era la data per anar a recollir-lo, però el confinament per la Covid ho va impedir.

No podem deixar de fer la festa del Pessebre i per això aquest any la farem com es tradició a l'Agrup, el **dissabte 28 de novembre**, anirem a Gallifa al Santuari de L'Ecologia.

Es faran dos grups, uns faran una ruta de senderisme i els altres una ruta cultural, i ens trobarem davant del Pessebre i en el mateix lloc hi estarà un temps més fins que a la primavera l'anem a buscar.

La ruta de senderisme és un itinerari circular de 8 km, 500 m de desnivell, i 4/5 hores, que s'enfila a l'ermita de Sant Sadurní.

La sortida es farà, si les circumstàncies ho permeten, amb cotxes particulars i dinarem de restaurant. Ja informarem dels detalls i dels horaris.

Vocal: Josep Bou

Normativa: és obligat llegir les normes generals de les sortides de l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC en vigor; si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar. **SÓN D'OBLIGAT COMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES DAVANT LA COVID-19:** comproveu la temperatura abans de sortir, porteu mascareta dins del vehicle i als llocs on no es pugui mantenir la distància de 2 metres i renteu-vos les mans.

NORMES GENERALS

PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despenjaments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació •

SECCIÓ D'ESQUÍ DE MUNTANYA

El proper dia **10 de novembre a les 9 del vespre** ens trobarem (virtualment) per a preparar el calendari de sortides que esperem que ens deixin fer aquest hivern. Si esteu interessats en venir a les sortides i voleu aportar idees, sereu molt benvinguts. L'enllaç de la reunió el farem arribar pel grup de mail de la SEM. (semaec@google-groups.com).

US ESPEREM. NO HI FALTEU

SOPAR DE NADAL

Degut a les limitacions que ens imposa la covid-19, lamentablement enguany no podrem fer el tradicional sopar de Nadal.

Esperem que passi aviat aquesta mala temporada i que l'any vinent ja poguem anar normalitzant totes les activitats.

CISTELLA DE NADAL

Un any més, sortegem una CISTELLA DE NADAL plena de productes de qualitat. La cistella estarà exposada a l'Agrupació a partir del 16 de desembre i el número premiat serà el que coincideixi amb les tres últimes xifres del sorteig de la ONCE del dia 22 de desembre.

Podeu comprar les butlletes a secretaria per 2€. No us les deixeu perdre!

Preu participació: 5.00€
Import loteria: 4.00€
Donatiu: 1.00€
Sorteig: 31 de desembre 2020

Comparteix La Grossa

Sorteig que es celebrarà el proper dia 31 de desembre de 2020.
El portador interessa a cadascun dels números la quantitat de **0.40€**

10400 10404 22086 30085 30801
50387 52408 61512 70193 70279

Preu participació: 5.00€
Import loteria: 4.00€
Donatiu: 1.00€

Dipositari:

Caduca als 90 dies.
L'import dels premis resta subjecte a la resolució que estableixi la normativa vigent.

LA GROSSA DE CAP D'ANY

Ja podeu adquirir a Secretaria les participacions de la Grossa de Cap d'Any. Fixeu-vos que, igual que l'any passat, tenim totes les terminacions, o sigui que, poc o molt ens tocarà.

No deixeu de comprar-ne. Encara que aquest any "ja ens ha tocat la grossa" amb el coronavirus, a veure si comencem amb bon peu el 2021!!

ALTES MES DE SETEMBRE

Enric Gelis Ibàñez

Antoni Martín Gràcia

Clara Grané Romero

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una bona estada a l'Agrupació.

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament ●

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat

agrupactivitats@aec.cat

btt@aec.cat

butlleti@aec.cat

ere@aec.cat

caiac@aec.cat

comunicacio@aec.cat

coordinacio.sij@aec.cat

grupjove@aec.cat

laribalera@aec.cat

seam@aec.cat

secretaria@aec.cat

web@aec.cat

DOL

Ens sap greu haver-vos de comunicar la mort d'en José Arroyo, pare del nostre soci Marià Arroyo. Volem expressar el nostre més sentit condol per a tota la família.

Lamentem haver-vos de comunicar la mort de na Francisca Guevara, mare de la nostra sòcia Mari Guillén. El nostre condol per a tota la família.

El Pedraforca des de Cabrera

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioextacatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Domènec Palau, Joan Guiv, Jordi Pino, Caterina Rodríguez, Mar Cardona, Toni Puigventós, Anna Vallès, Núria Molinos, Bernat Ruiz i osep Bou ●